

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 51.

Elleve Session.

21de Møde.

Tredagen den 13de Januar Kl. 1.

(Forsat.)

Rosob (fortsat): Det er ganske vist, at det nok forstaaes af de Fleste i Danmark; men jeg tør forsikre, at paa Bornholm er det ikke brugeligt; der kjender man kun Ordet „tigge“, og forsaavidt man vil give Love, som ikke egne sig til at forstaaes paa Bornholm, kan man heller ikke forlange, at de efterleves der, og derfor maa jeg holde paa at bruge de danske Benævnelser. Med Hensyn til, at Ordene ere brugte i 100 Aar, da er det en Grund til at lade dem staae, som jeg heller ikke kan respectere, og som siden Forsatningens Ordning 1848 heller ikke er bleven respecteret. Frugterne af de forrige Aarhundreders Sløvhed, Dorstthed og Ligegyldighed fra Regjeringens Side skulle vi ei stemple som Lov; nei, vi maae virke derimod. Jeg kan indbrømme, at det var bedre at virke derimod udenfor Salen, at virke i Pressen, forsaavidt de Resultater, Pressen kom til, kunde vinde Indgang hos de Herrer Lovconcipister i Særdeleshed, da de Lovudkast, der komme fra Regjeringen, vidne om, at de ere skrevne af Folk, der i sproglig Henseende ikke indtage nogen høi Rang, naar man med „i sproglig Henseende“ mener med Hensyn til Modersmaalet; thi deri staae de betydelig tilbage. Jeg skal ikke kritisere Lovforslaget, Pressen har allerede kritiseret det; ja, det er allerede blevet kritiseret i et

Blad, som ellers ikke føler saa overordentlig stor Begeistring for den Slags Virksomhed, som gaaer ud paa at rense Modersmaalet, nemlig Bladet „Flyveposten“, der har gjort dygtig Nar af det foreliggende Lovforslag, særlig med Hensyn til Skrivemaaden, saa at der kan være al Anledning til ikke nu at staae sig til No derved, at en Udtalelse i Pressen nok skal kunne forårsage den fornødne Sprogreenhed i de fra Regjeringen kommende Lovforslag. Det maatte være et beklageligt Tilfælde, hvis der ikke her i Folkethinget hævdede sig Stemmer for Modersmaalets Reenhed. Der er heller ikke nogen Grund til at bie med at rense ud, indtil vi kunne kaste den hele Ballast overbord; nei, vi maae holde fast paa, at ligesom vi paa den ene Side ikke kunne tænke paa at faae alle fremmede Ord udryddede af Sproget, saaledes maae vi holde paa at udrydde alle de overflødige Fremmed-Ord; dem skulle vi jage ud af Sproget og bruge gode danske Ord istedet. Det er kun denne Betragtning, jeg vil gjøre gjældende, og jeg troer, at den ærede Justitsminister, der i andre Henseender føler saa sandt og godt for Folket, heller ikke vil nægte dette Folkets store Gode sin Ret: at faae Lovene saaledes skrevne, at de kunne forstaaes allevegne, hvor de skulle gjælde, og det er denne Betragtning, som maaskee har vaart nogen Latter, men jeg flammer mig ikke derved, selv om man vil sammenligne mig med Rigsdagsmanden Peder Olsen, der fremstilles i et Skuespil, man i denne Tid opfører, og som siger: at ligesom de franske Love skulle skrives paa fransk og de tydske Love